

Vergaderjaar 1987-1988

20 603

Uitbreiding van de fiscale jurisdictie tot het Nederlandse deel van het continentaal plat alsmede nadere omschrijving van het begrip vaste inrichting

A

OORSPRONKELIJKE TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET EN VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING (MET BIJLAGE) ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD

I. VOORSTEL VAN WET

In artikel II is onder vernummering van de oorspronkelijke onderdelen A.1. tot en met A.3. tot B.1. tot en met B.3. een nieuw onderdeel A ingevoegd luidende:

A. In **artikel 29a**, tweede lid, onderdeel b, wordt «indien het lichaam een buiten het Rijk aanwezige vaste inrichting heeft waarvan, of een vaste vertegenwoordiger buiten het Rijk van wie» vervangen door: indien het lichaam een buiten het Rijk aanwezige vaste inrichting als bedoeld in artikel 48 heeft waarvan.

Voorts is in artikel V de toevoeging aan artikel 17 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 vervangen. De oorspronkelijke tekst van die toevoeging luidde:

4. Indien de werkzaamheden als bedoeld in artikel 48, zesde lid, onderdeel g, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, na een onderbreking worden voortgezet door het lichaam dat deze werkzaamheden heeft verricht, of onmiddellijk of na een onderbreking worden voortgezet door een met dat lichaam verbonden lichaam als bedoeld in artikel 13, achtste lid, en deze werkzaamheden in totaal een periode van ten minste 30 dagen te boven gaan, wordt ieder van deze lichamen geacht te hebben voldaan aan de in

genoemd artikel 48, zesde lid, onderdeel g gestelde voorwaarde van 30 dagen

De nieuwe tekst luidt:

4. Indien de werkzaamheden als bedoeld in artikel 48, zesde lid, onderdeel g, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, na een onderbreking worden voortgezet door het lichaam dat deze werkzaamheden heeft verricht, of onmiddellijk of na een onderbreking worden voortgezet door een met dat lichaam verbonden lichaam als bedoeld in artikel 13b, vijfde lid, en de duur van deze werkzaamheden in totaal een periode van ten minste 30 dagen bedraagt, wordt ieder van deze lichamen geacht te hebben voldaan aan de in genoemd artikel 48, zesde lid, onderdeel g, gestelde voorwaarde van 30 dagen.

II. MEMORIE VAN TOELICHTING

In de paragraaf «Inleiding» is na de laatste alinea een nieuwe alinea ingevoegd, luidende:

Volledigheidshalve wordt nog opgemerkt dat in het begin van de jaren zeventig voorstellen op dit gebied zijn uitgewerkt welke evenwel de Staten-Generaal niet hebben bereikt. De reden waarom het onderhavige voorstel van wet niet

eerder tot stand is gekomen, is dat het belang van een uitbreiding van de fiscale jurisdictie tot het Nederlandse deel van het continentaal plat geringer was geworden, omdat de op basis van de mijnwetgeving getroffen regelingen een afdracht aan de schatkist veilig stelden over de winst behaald met de belangrijkste economische activiteit op het plat te weten de winning van olie en gas door houders van een winningsvergunning. Hierna wordt aangegeven welke beperkingen in de huidige situatie aanleiding vormen om thans het onderhavige voorstel in te dienen.

In de paragraaf «Uitbreiding jurisdictie tot het continentaal plat» is in de derde alinea de tweede volzin «Het verdrag is in werking getreden op 10 juni 1964 en geratificeerd bij de Wet van 7 juli 1965 (Stb. 343)» gewijzigd in: Het verdrag is goedgekeurd bij Rijkswet van 7 juli 1965 (Stb. 343) en voor het Koninkrijk der Nederlanden op 20 maart 1966 in werking getreden (Trb. 1966, 126).

Voorts is in deze alinea na de derde volzin een passage toegevoegd luidende:

Onder deze exclusieve soevereine rechten is mede begrepen het recht tot belastingheffing.

Tevens is aan het slot van deze alinea toegevoegd:

Met België is ter zake van de afbakening van het continentaal plat bij briefwisseling een «modus vivendi» tot stand gebracht. In de praktijk werkt deze regeling bevredigend.

De vierde alinea is vervangen door een nieuwe tekst.

De oorspronkelijke tekst luidde:

Zo het op grond van ontwikkelingen in het internationale recht mogelijk wordt om ook voor andere aangelegenheden dan de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen van het continentaal plat soevereine rechten op het plat uit te oefenen, zal worden gezien of de fiscale wetgeving daaraan moet worden aangepast.

De nieuwe tekst luidt:

In dit verband zij voorts gewezen op de aangekondigde besluitvorming met betrekking tot de eventuele instelling van een exclusieve economische zone (Kamerstukken II, vergaderjaar 1986–1987, 17 408, nr. 22). Instelling van een dergelijke zone zou verdergaande bevoegdheden voor Nederland meebrengen dan thans ten aanzien van het continentaal plat bestaan. Alsdan zou ook gezien moeten worden of de fiscale wetgeving daaraan zou moeten worden aangepast.

De zesde en zevende alinea zijn vervangen door een nieuwe tekst.

De oorspronkelijke tekst luidde:

Uitbreiding tot de kostprijsverhogende belastingen – invoerrechten, omzetbelasting, bijzondere verbruiksbelasting, accijnzen, belastingen van rechtsverkeer en motorrijtuigenbelasting – zou, voor zover deze uitbreiding al feitelijk effectief zou zijn, leiden tot aanzienlijke uitvoeringsproblemen en nadere regelgeving.

Bovendien is op grond van de huidige regelgeving van de Europese Gemeenschappen een dergelijke uitbreiding voor de douanerechten niet mogelijk omdat Vo. (EEG) nr. 2151/84 een limitatieve beschrijving bevat van het Communautaire douanegebied, waarin blijkens de considerans het continentaal plat bewust niet is opgenomen. Zolang er geen sprake is van uitbreiding voor de douanerechten is er, vanuit een oogpunt van gelijke behandeling van douanerechten en omzetbelasting, ook voor de omzetbelasting geen reden tot uitbreiding. Beide heffingen spelen immers een rol bij de invoer van goederen. Overigens is het met betrekking tot de omzetbelasting niet duidelijk of met name de Zesde EG-Richtlijn inzake de omzetbelasting ruimte biedt voor een dergelijke uitbreiding.

De nieuwe tekst luidt:

Uitbreiding tot kostprijsverhogende belastingen als bijzondere verbruiksbelasting, accijnzen, belastingen van rechtsverkeer en motorrijtuigenbelasting zou, voor zover deze uitbreiding al feitelijk effectief zou zijn, leiden tot aanzienlijke uitvoeringsproblemen en nadere regelgeving.

Wat de invoerrechten en BTW betreft merk ik het volgende op. Op grond van de huidige regelgeving van de Europese Gemeenschappen is een dergelijke uitbreiding voor de douanerechten niet mogelijk omdat Vo. (EEG) nr. 2151/84, PbEG 1984 L/197/1 een limitatieve beschrijving bevat van het Communautaire douanegebied, waarin blijkens de considerans het continentaal plat bewust niet is opgenomen. Zolang er geen sprake is van uitbreiding voor de douanerechten is er, vanuit een oogpunt van gelijke behandeling van douanerechten en omzetbelasting, ook voor de omzetbelasting geen reden tot uitbreiding. Beide heffingen spelen immers een rol bij de invoer van goederen. Overigens is het met betrekking tot de omzetbelasting niet duidelijk of met name de Zesde EG-Richtlijn inzake de omzetbelasting ruimte biedt voor een dergelijke uitbreiding. Zou die ruimte er met betrekking tot de BTW wel zijn dan dient bedacht te worden dat een dergelijke uitbreiding zou betekenen dat in principe alle leveringen en diensten op het continentaal plat in de heffing moeten worden betrokken. Alleen waar het gaat om consumptief verbruik op het plat zou BTW-opbrengst zijn te verwachten. Deze opbrengst zou niet opwegen tegen de lastenverzwaring voor het bedrijfsleven en de belastingdienst die door een dergelijke uitbreiding zou ontstaan. Wat de accijnzen betreft zou het neerkomen op het belasten van het verbruik van accijnsgoederen op het continentaal plat. Het budgettair belang daarvan is te verwaarlozen.

Verder is aan de laatste alinea van deze paragraaf een passage toegevoegd, luidende:

De Bondsrepubliek Duitsland, Noorwegen en Denemarken hebben hun fiscale jurisdictie ook uitgebreid tot de vermogensbelasting. Daarbij dient echter bedacht te worden dat deze belasting in de Bondsrepubliek Duitsland en Noorwegen ook van lichamen wordt geheven, zodat het belang van een uitbreiding tot de vermogensbelasting voor die landen aanzienlijk groter is dan voor Nederland.

In de paragraaf «Wijziging van het begrip vaste inrichting» is in de derde alinea na de eerste volzin een passage ingevoegd luidende:

Deze precisering in de lijn van het OESO-modelverdrag houdt in dat bij de uitleg van het begrip vaste inrichting het commentaar op dat OESO-modelverdrag in betekenis toeneemt.

In de zevende alinea, eerste volzin, is de zinsnede: «het getekende verdrag tot vervanging van het bestaande verdrag met Canada» gewijzigd in: het op 21 augustus 1987 in werking getreden verdrag met Canada.

Verder is in deze alinea de derde volzin «Beide wijzigingen zijn nog niet in werking getreden» gewijzigd in: Deze wijziging is nog niet in werking getreden.

In de paragraaf «Toelichting op de artikelen» zijn de volgende wijzigingen aangebracht.

In Artikel II zijn de onderdelen A.1. tot en met A.3. vernummerd tot B.1. tot en met B.3., en is ingevoegd:

Artikel II, onderdeel A. (artikel 29a, tweede lid, onderdeel b, van de Wet op de inkomstenbelasting 1964). Dit onderdeel strekt ertoe, uit een oogpunt van gelijkheid van begrippen binnen de Wet op de inkomstenbelasting 1964, voor de toepassing van artikel 29a dezelfde omschrijving van het begrip vaste inrichting te laten gelden als die in Hoofdstuk III van die wet wordt gegeven.